

paadraget sig Sygdom eller Svækkelse, uden at de dog maa anses for stedse utjenstdygtige.

§ 5. Forsvarsministeren bemyndiges endvidere til at *undlade at foretage yderligere Genindkaldelse af de værnepligtige af Aargang 1938 og tidligere Aargange, som ulovligt er udeblevet fra Genindkaldelse til fortsat Øvelse*. De paagældende fritages dog ikke herved for det med den ulovlige Udeblivelse forbundne Strafansvar.

Som Begrundelse for § 5 anføres i Bemærkningerne til Lovforslaget, at der findes et Antal værnepligtige, som ulovligt udebliver fra Møde ved Genindkaldelse til fortsat Øvelse; og da Flertallet af disse værnepligtige paa Grund af Ophold i Udlandet erfaringsmæssigt ikke senere giver Møde trods aarlig Udsendelse af Indkaldelsesordre, har man fundet det betimeligt efter den nu stedfundne Genoptagelse af Hærens Virksomhed at søge Hjæmmel for at undlade yderligere Genindkaldelse af det paagældende Personel, som maa forudsættes at være af tvivlsom Værdi for Hæren, hvorhos man undgaar et betydeligt, nytteløst Arbejde med Udsendelse af Indkaldelsesordrerne. Det er herunder en Forudsætning, at det med den ulovlige Udeblivelse forbundne Strafansvar ikke skal bortfalde.

§§ 6—8 svarer ganske til §§ 2—4 i Lov Nr. 311 af 29. Juni 1945.

Lovforslaget vedtoges enstemmigt i begge Ting.

Under Sagens Behandling paa Rigsdagen debatteredes bl. a. Spørgsmaalet om at sende *en dansk Division til Tyskland* for at deltage i Besættelsen af dette Land. Paa Foranledning af en Forespørgsel fra *Norlev* (D. R.) udtalte *Christmas Møller* (K.F.) herom, at han meget gerne meldte sig »som en af dem eller maa-ske som den, der har Ansvaret for denne Tanke, saaledes som jeg ogsaa havde Ansvaret for den Tanke, at vi skulde erklære Japan Krig. Jeg melder mig gerne som den, der har Ansvaret for, at vi naturligvis maatte have den Byrde at participere i Besættelsen af Tyskland, og fra engelsk Side, fra de Allieredes Side regnede man med, at saadan vilde det være, og uden at jeg her kan komme nærmere ind paa Enkeltheder, tror jeg, jeg ogsaa har Lov til at sige, at i den Tid, i hvilken jeg var Udenrigsminister, gav jeg en lignende Anskuelse til Kende. Begrundelsen for vort Standpunkt var den — hvad der vel ogsaa maa gøre et vist Indtryk paa det ærede Medlem Hr. *Norlev*, der dog gerne skulde være lidt menneskekærlig —, at England havde været med i Krigen meget længere end vi, at den engelske og i det hele taget den allierede Ungdom havde